

Περιγραφή συμπεριφορών επικοινωνίας των γονέων

Ανταπόκριση

- ❖ Μεταφράζουμε κάθε μορφή μη-λεκτικής επικοινωνίας: παρέχουμε προφορικά μία λεκτική μετάφραση των νοημάτων και των χειρονομιών του παιδιού.
- ❖ Ανταποκρινόμαστε στα ενδιαφέροντα του παιδιού: συμμετέχουμε λεκτικά σε δραστηριότητες και πράγματα που κέντρισαν το παιδικό ενδιαφέρον.
- ❖ Ανταποκρινόμαστε στις προσπάθειες επικοινωνίας: παρατηρούμε και απαντάμε στην παιδική επικοινωνία.
- ❖ Σχολιάζουμε τις δραστηριότητες του παιδιού: περιγράφουμε λεκτικά και εκφράζουμε άποψη για τις ενέργειες του παιδιού.
- ❖ Παραθέτουμε σχόλια για τις παιδικές λέξεις: παρέχουμε υποστήριξη και επανατροφοδότηση στην χρήση των λέξεων (π.χ. «Μπράβο ένα φορτηγό, όχι ένα αυτοκίνητο!»).
- ❖ Σχολιάζουμε το λόγο του παιδιού:
 1. Γενικά (π.χ. «Μιλάς τόσο όμορφα. Καταλαβαίνω κάθε λέξη από αυτά που μου λες»)
 2. Συγκεκριμένα (π.χ. «Πολύ έξυπνος, είναι ένα μήλο. Το είπες πολύ σωστά»)
- ❖ Δεν υπερβάλουμε: Δεν διορθώνουμε κάθε λέξη, ούτε απαιτούμε την παραγωγή πολυσύλλαβων λέξεων.

Αλληλεπίδραση

- ❖ Χρησιμοποιούμε κατάλληλο λόγο και ομιλία: σύντομες, απλές στο νόημα τους και στην σύνταξη τους φράσεις ή προτάσεις, με άμεση συσχέτιση στα ενδιαφέροντα του παιδιού.
- ❖ Χρησιμοποιούμε επαναλαμβανόμενο λόγο: ο λόγος μας επαναλαμβάνεται συχνά και συνοδεύεται με συγκεκριμένες δραστηριότητες (π.χ. καθώς χτίζουμε έναν πύργο με τουβλάκια, «Βάζω πάνω, βάζω πάνω, βάζω πάνω...»).
- ❖ Ενισχύουμε μόνο την άρθρωση που αποτελεί στόχο: υπάρχουν συγκεκριμένες λέξεις στη γλώσσα μας, οι οποίες συντελούν κι ένα βασικό πυρήνα. Αποδεχόμαστε και επιβραβεύουμε, λοιπόν, τις προσπάθειες άρθρωσης που είναι σωστές ή έχουν την μορφή

- αναπτυξιακού λάθους. Απορρίπτουμε άλλες μορφές (π.χ. «Είπες ____ . Τι σημαίνει ____;»)
- ❖ Οι γονείς αποτελείτε ένα σωστό πρότυπο για το παιδί: όταν απαιτείται μίμηση από το παιδί, προσέχουμε αν μας παρατηρεί το παιδί κι έπειτα μιλάμε καθαρά και με σύντομες φράσεις/προτάσεις.
 - ❖ Χρησιμοποιούμε προτροπές που δεν έχουν τη μορφή ερώτησης: προσπαθούμε να παράγει το παιδί λόγο με όσο το δυνατόν λιγότερες ερωτήσεις του τύπου «Τι είναι αυτό;» (π.χ. ολοκληρώνοντας μία φράση / πρόταση, «Κοίτα! Έχω ένα ____ »).
 - ❖ Προεκτείνουμε τον λόγο του παιδιού: μετατρέπουμε την εκφορά μιας λέξης σε μια σύντομη πρόταση (π.χ. «Σωστά, ένα αυτοκίνητο. Το αυτοκίνητο τρέχει πολύ γρήγορα!»).
 - ❖ Προσπαθούμε να κατευθύνουμε ορισμένες επιλογές: αντικαθιστούμε τις γενικές ερωτήσεις (π.χ. «Τι θέλεις να πεις;»), με ερωτήσεις δύο επιλογών (π.χ. «Θέλεις γάλα ή χυμό;»).
 - ❖ Χρησιμοποιούμε θετική επιβεβαίωση: εκφράζουμε τον ενθουσιασμό μας σε καταστάσεις που περιλαμβάνουν επικοινωνιακή αλληλεπίδραση (π.χ. «Λατρεύω τις ζωγραφιές σου. Θέλω να μαντέψω τι είναι αυτό. Με αφήνεις;»)
 - ❖ Έχουμε ανοιχτή επικοινωνία: μπορούμε να ανοίξουμε ή να διατηρήσουμε ένα θέμα με σχόλια αντί ερωτήσεων (π.χ. «Αυτό το αυτοκίνητο είναι χαλασμένο. Του λείπουν ρόδες.»)
 - ❖ Επιλέγουμε στοχευμένη διόρθωση στον λόγο του παιδιού: μπορούμε να σχολιάζουμε την σωστή εκφορά κάποιων ήχων (φωνημάτων) στις λέξεις (π.χ. «Υπέροχο! Είπες “πάνω” με το -π- στην αρχή.»).
 - ❖ Προτρέπουμε την εκφορά λόγου αποφεύγοντας τις εντολές: μπορούμε να επιτύχουμε την μίμηση με περιορισμένη χρήση εντολής π.χ. «Πες ____ » (π.χ. διεγείροντας το ενδιαφέρον του παιδιού «Άραγε τι να κρύβεται πίσω από δω; Μήπως είναι ένα άλογο; Μήπως είναι μία κούκλα; Για να δούμε.»)

Βοηθάω το παιδί μου
να ανακαλύψει την
μαγεία της
επικοινωνίας...